

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ СТАНОВНИШТВА ОД ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

Члан 1.

У Закону о заштити становништва од заразних болести („Службени гласник РС”, бр. 15/16 и 68/20) у члану 2. после тачке 11) додаје се тачка 11а), која гласи:

„11а) државе са неповољном епидемиолошком ситуацијом су државе захваћене епидемијом заразне болести, а које су, ради заштите од уношења заразе на територију Републике Србије, одређене актом министра надлежног за послове здравља, на предлог Завода;”.

После тачке 19) додаје се тачка 19а) која гласи:

„19а) лична заштита од инфекције је дужност сваког појединца да предузима мере личне заштите сопственог здравља и живота у складу са природом болести, а услед непридржавања којих може доћи до угрожавања здравља и живота других лица од заразне болести;”.

После тачке 25. додаје се тачка 25а) која гласи:

„25а) кућна изолација је противепидемијска мера издвајања, у кућним условима, инфицираних особа без симптома или са манифестном болешћу која не захтева лечење у болници, током периода заразности, на начин да се спречи или ограничи директни, односно индиректни пренос, односно могући пренос инфективног агенса на друге особе;”.

После тачке 26. додаје се тачка 26а) која гласи:

„26а) карантин у кућним условима је мера ограничавања активности ради праћења здравственог стања контаката, тј. здравих особа које су биле изложене случају заразне болести током периода његове заразности, са циљем да се спречи ширење заразне болести;”.

Члан 2.

У члану 5. тачка 5) подтачка (2) после алинеје пете додаје се алинеја шеста, која гласи:

„- COVID-19, болест коју изазива вирус SARS-CoV-2;”.

Члан 3.

У члану 13. после става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Лица која током епидемиолошког испитивања доктор медицине специјалиста епидемиологије означе као контакте, дужна су да се придржавају прописаних мера и упутстава које одреди надлежни доктор медицине специјалиста епидемиологије.”.

Члан 4.

У члану 17. став 1. тачка 6) мења се и гласи:

„6) превоз, изолација, кућна изолација и лечење;”.

Тачка 7) мења се и гласи:

„7) здравствени надзор, карантин и карантин у кућним условима;”.

После тачке 10) додаје се тачка 10а), која гласи:

„10а) лична заштита од инфекције;”.

Члан 5.

Назив пододељка изнад члана 26. мења се и гласи:

„Превоз, изолација, кућна изолација и лечење”.

Члан 6.

После члана 29. додају се назив пододељка и члан 29а, који гласе:

„Кућна изолација

Члан 29а

Кућна изолација је мера којом се налаже лечење у кућним условима и ограничава слобода кретања оболелим од заразне болести, а код којих није утврђено присуство ниједног симптома или знака заразне болести и лицима оболелим од заразне болести код којих тежина болести не захтева лечење у болничким условима, током периода заразности.

Мера кућне изолације се примењује у току епидемија заразних болести од већег епидемиолошког значаја, у складу са законом и другим прописима.

Меру кућне изолације налаже доктор медицине специјалиста за инфективне болести или други доктор медицине у складу са наредбом министра, о чему обавештава епидемиолога територијално надлежног института, односно завода за јавно здравље или друге надлежне здравствене установе.

Ближе услове и начин одређивања мере, органе, односно службе задужене за контролу и начин вршења контроле поштовања мере кућне изолације прописује Влада.”.

Члан 7.

У члану 31. став 6. реч: „надокнада” замењује се речима: „накнада зараде, односно плате”, а после речи: „законом”, додају се запета и речи: „а решење о одређивању мере карантина истовремено представља и потврду о спречености за рад док та мера траје”.

Члан 8.

После члана 31. додају се називи изнад чланова и чл. 31а и 31б, који гласе:

„Карантин у кућним условима

Члан 31а

Карантин у кућним условима је мера којом се ограничава слобода кретања и налаже праћење здравственог стања здравим лицима која су била или за која постоји сумња да су била у контакту са лицима зараженим од заразне болести, уколико се тим лицима не одређује мера карантина из члана 31. овог закона.

Мера карантина у кућним условима се примењује у току епидемија заразних болести од већег епидемиолошког значаја, у складу са законом и другим прописима.

Доктор медицине специјалиста епидемиологије надлежног завода, односно института за јавно здравље или друге надлежне здравствене установе одређује која лица из става 1. овог члана подлежу мери карантина у кућним условима.

Доктор медицине специјалиста епидемиологије писмено обавештава санитарног инспектора о лицима којима је потребно одредити меру карантина у кућним условима, ради доношења одговарајућег решења.

Лицу којем се одређује мера карантина у кућним условима доктор медицине специјалиста епидемиологије из става 3. овог члана даје обавештење о трајању карантина у кућним условима, начину понашања и другим чињеницама од значаја за спровођење те мере.

Дужина трајања карантина у кућним условима одређује се у времену трајања максималне инкубације одређене заразне болести, почев од момента последње изложености извору инфекције.

Мера карантина у кућним условима може се применити и према путницима у међународном саобраћају који улазе у Републику Србију из држава са неповољном епидемиолошком ситуацијом.

Запосленим лицима којима је одређена мера карантина у кућним условима, за време проведено у карантину у кућним условима припада одговарајућа накнада зараде, односно плате, у складу са законом, а решење санитарног инспектора о одређивању мере карантина истовремено представља и потврду о спречености за рад док та мера траје.

Ако се мера карантина у кућним условима одређује детету које није навршило 14. годину живота или лицу које није у стању да се само стара о себи и о заштити својих права и интереса, решење се издаје родитељу, односно старатељу.

Родитељу, односно старатељу детета предшколског узраста или лица које не сме да буде остављено без надзора по закону, решење санитарног инспектора из става 9. овог члана истовремено представља и потврду о спречености за рад док траје мера карантина у кућним условима одређена тим решењем.

Ближе услове и начин одређивања мере, органе, односно службе задужене за контролу и начин вршења контроле поштовања мере карантина у кућним условима прописује Влада.

Превентивна мера ограничавања слободе кретања лицима у
колективном смештају с циљем спречавања уношења инфекције
у колектив

Члан 316

Превентивну меру ограничавања слободе кретања лицима у колективном смештају у циљу спречавања уношења инфекције у колектив наређује министар у случају епидемије заразних болести од већег епидемиолошког значаја, уколико постоје индикације.

Превентивна мера ограничавања кретања лицима у колективном смештају с циљем спречавања уношења инфекције у колектив се може наредити за све врсте и све објекте колективног смештаја или посебно за колективе у којима су смештена лица у повећаном ризику од тешких форми болести и смртог исхода услед инфекције.

Министар, на предлог Завода, уз сагласност Комисије у наредби одређује врсте колектива на које се мера односи, као и ближе услове и начин њеног спровођења код корисника, односно запослених у тим колективима.

Контролу примене мере из става 1. овог члана врши санитарни инспектор, у складу са законом.”.

Члан 9.

У члану 33. став 2. мења се и гласи:

„У случају појаве епидемије заразне болести утврђене у члану 32. став 3. овог закона или друге заразне болести, може се одредити и препоручена или обавезна ванредна имунизација против те заразне болести за сва лица, односно за одређене категорије лица, ако се утврди опасност од преношења те заразне болести, као и у случају уношења у земљу одређене заразне болести, у складу са плановима за одстрањивање и одржавање статуса искорењивања одређених заразних болести.”.

Члан 10.

После члана 46. додају се назив изнад члана и члан 46а, који гласе:

„Лична заштита од инфекције

Члан 46а

Мере личне заштите од инфекције подразумевају такво чињење или уздржавање од чињења које је усмерено на заштиту сопственог и туђег здравља и живота од заразне болести, а које нарочито подразумева обавезу коришћења личних заштитних средстава у складу са природом болести, одређено понашање у затвореном и/или на отвореном простору, на јавним и приватним окупљањима и друге прописане мере личне заштите којим се спречава или сузбија ширење заразне болести.

Правна лица и предузетници који обављају делатност у објектима у којима бораве друга лица, дужни су да предузму радње и активности ради примене мера личне заштите из става 1. овог члана, као и да одреде лице одговорно за непосредну примену тих мера.

Мере личне заштите од инфекције из става 1. овог члана усмерене на заштиту сопственог и туђег здравља и живота од заразне болести, у време проглашене епидемије, дужна су да примењују сва лица, у складу са прописима.

Контролу спровођења мера личне заштите врши санитарна инспекција, а у случају епидемије заразних болести од већег епидемиолошког значаја ширих размера, поред санитарне инспекције, контролу спровођења мера личне заштите врше и комунална инспекција и комунална милиција, у складу са овим законом, као поверене послове.

Мере личне заштите од инфекције, врсту личних заштитних средстава, простор, објекте и услове коришћења тих средстава, обавезе физичких и правних лица која обављају делатност или која користе или бораве у тим објектима, односно простору, начин вршења контроле и друга питања од значаја за примену мера личне заштите од инфекције ради спречавања или сузбијања ширења заразне болести, прописује Влада.”.

Члан 11.

У члану 51. став 1. тачка 4) мења се и гласи:

„4) превоз, изолација, кућна изолација, карантин и карантин у кућним условима ако постоји индикација;”.

У тачки 6) тачка се замењује тачком и запетом.

После тачке 6) додаје се тачка 7), која гласи:

„7) мере личне заштите од инфекције.”.

Члан 12.

У члану 52. став 1. тачка д) тачка се замењује тачком и запетом.

После тачке д) додаје се тачка њ), која гласи:

„њ) мере личне заштите од инфекције.”.

Члан 13.

У члану 53. став 1. тачка 4) тачка се замењује тачком и запетом.

После тачке 4) додаје се тачка 5), која гласи:

„5) обавезан лекарски преглед, лабораторијско испитивање или подношење извештаја о лабораторијском испитивању приликом уласка у земљу из одређених земаља, у складу са Међународним здравственим правилником.”.

Члан 14.

После члана 53. додаје се члан 53а, који гласи:

„Члан 53а

У случају појаве пандемије или епидемије заразне болести од већег епидемиолошког значаја, појаве нове или недовољно познате заразне болести и у случају сумње на употребу биолошког агенса и друго, који могу да угрозе здравље и животе људи и у којима постоји непосредна опасност за масовно преношење заразних болести, Влада може:

а) забранити, односно ограничити улазак на територију Републике Србије лицима која долазе из држава са неповољном епидемиолошком ситуацијом, одредити услове за улазак и мере које је потребно применити током боравка на територији Републике Србије, круг лица на која се одређени услови и мере примењују, као и начин контроле спровођења, извршиоце и средства за спровођење и тих мера;

б) одлучити о отварању привремених објеката за смештај, изолацију и лечење оболелих од заразне болести, када постојећи капацитети здравствених установа и објеката из члана 29. овог закона нису довољни за изолацију и лечење лица оболелих од заразне болести, као и о обезбеђивању потребне опреме, лекова, медицинских средстава и санитетског материјала, начину обезбеђења медицинског и немедицинског особља, осигурању безбедности привремених објеката и другим питањима од значаја за њихово функционисање;

в) одлучити о упућивању оболелих од заразне болести на лечење у иностранство у случају попуњености свих расположивих капацитета за изолацију и лечење у Републици Србији, о тражењу помоћи од других држава и међународних организација и о пружању помоћи другим државама захваћеним епидемијом у обезбеђивању потребне опреме, лекова, медицинских средстава и санитетског материјала, привременом упућивању недостајућег медицинског и

немедицинског особља и другим питањима од значаја за заустављање епидемије, односно пандемије и лечење и заштиту становништва од заразних болести;

г) образовати кризни штаб и одредити друге одговарајуће мере за заустављање епидемије, односно пандемије и лечење и заштиту становништва од заразних болести, као и услове, начин спровођења и извршиоце.”.

Члан 15.

Члан 67. мења се и гласи:

„Члан 67.

Министарство унутрашњих послова и Министарство одбране пружају помоћ Министарству у границама својих надлежности у спровођењу мера инспекцијског надзора, као и при спровођењу других мера прописаних овим законом.”.

Члан 16.

Члан 70. мења се и гласи:

„Члан 70.

Средства за спровођење посебних мера за заштиту становништва од заразних болести утврђених у члану 17. став 1. овог закона, изузев за здравствене прегледе одређених категорија запослених и других лица утврђених у члану 45. став 1. овог закона, вакцинацију лица у међународном саобраћају, вакцинацију препорученим и другим вакцинама на захтев пацијената из члана 32. овог закона, образовање одређених категорија запослених лица из члана 48. овог закона као и за личну заштиту од инфекције, обезбеђују се у складу са законом којим се уређује област здравствене заштите и законом којим се уређује област здравственог осигурања.

Изузетно, препоручена имунизација из члана 32. овог закона може се финансирати из средстава буџета Републике Србије, у складу са посебним актом Владе.”.

Члан 17.

У члану 73. став 2. тачка 15) тачка се замењује тачком и запетом.

После тачке 15) додаје се тачка 16), која гласи:

„16) изда прекршајни налог.”.

После става 2. додају се ст. 3–8, који гласе:

„Инспекцијски надзор над применом мера из члана 46а овог закона, поред органа из става 1. овог члана, у случају проглашења епидемије од већег епидемиолошког значаја ширих размера, као поверени посао врши и јединица локалне самоуправе преко комуналне инспекције, а у јединицама локалне самоуправе у којима је образована служба комуналне милиције, контролу над применом мера из члана 46а овог закона врши и преко комуналне милиције.

У вршењу инспекцијског надзора над применом мера из члана 46а овог закона комунални инспектор има овлашћења из прописа којима се уређује инспекцијски надзор, а нарочито:

1) да изда прекршајног налог;

2) да поднесе пријаву надлежном органу за учињено кривично дело, односно захтев надлежном органу за покретање прекршајног поступка у складу са законом;

3) да обавести други орган о разлозима за предузимање мера за које је тај орган надлежан.

У вршењу контроле над применом мера из члана 46а овог закона, комунални милиционер, поред овлашћења прописаних законом којим се уређује рад комуналне милиције, може:

1) да изда прекршајни налог;

2) да поднесе пријаву надлежном органу за учињено кривично дело, односно захтев надлежном органу за покретање прекршајног поступка у складу са законом;

3) да обавести други орган о разлозима за предузимање мера за које је тај орган надлежан.

Јединица локалне самоуправе у случају из става 3. овог члана дужна је да обезбеди примену плана заједничког надзора комуналне инспекције и комуналне милиције.

Јединица локалне самоуправе из става 3. овог члана дужна је да периодично, на недељном нивоу, а по потреби и чешће, Министарству доставља извештаје о спроведеном надзору, контролама и предузетим мерама из заједничког надзора и контроле комуналне инспекције и комуналне милиције.

Када постоје разлози хитности због непосредног угрожавања живота и здравља људи, односно у случајевима непоштовања прописаних мера у време трајања епидемије од већег епидемиолошког значаја ширих размера, у погледу окупљања људи супротно прописима, инспекцијски органи из овог члана, као и комунални милиционер, могу усмено у складу са законом да нареду мере и радње од којих непосредно зависи успешно обављање послова утврђених, односно поверених овим законом, а нарочито:

1) да наложе да се испразни објекат, односно простор у коме је дошло до кршења прописаних мера;

2) да забране обављање делатности у објекту, односно простору у коме је дошло до кршења мере док надлежни орган не предузме прописане мере, а најдуже на 72 сата.”.

Члан 18.

После члана 75. додаје се члан 75а, који гласи:

„Члан 75а

У случају проглашења епидемије од већег епидемиолошког значаја ширих размера спроводи се хитан заједнички инспекцијски надзор.”.

Члан 19.

У члану 85. после тачке 3) додаје се тачка 3а), која гласи:

„3а) се на граничном прелазу не пријаве надлежној здравственој служби, односно органима надлежним за контролу прелажења државне границе, као и ако се у месту боравка не јаве надлежном заводу, односно институту за јавно здравље (члан 30. став 3);”.

Тачка 4) мења се и гласи:

„4) се у складу са издатим решењем санитарног инспектора, у року од 24 сата не јави заводу, односно институту за јавно здравље према месту боравка ради праћења свог здравственог стања (члан 30. став 7);”.

После тачке 5) додаје се тачка 5а), која гласи:

„5а) одбије или се не придржава карантина у кућним условима који је одређен у складу са чланом 31а овог закона;”.

Члан 20.

После члана 85. додаје се члан 85а, који гласи:

„Члан 85а

Новчаном казном у износу од 300.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако не предузме радње и активности ради примене мера личне заштите од инфекције, као и ако не одреди лице одговорно за непосредну примену тих мера (члан 46а став 2).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном у износу од 150.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 50.000 динара.

Новчаном казном у износу од 30.000 динара казниће се за прекршај лице одговорно за примену мера личне заштите од инфекције, ако не обезбеди непосредну примену тих мера (члан 46а став 2).

Новчаном казном у износу од 5.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако се не придржава мера личне заштите од инфекције усмерених на заштиту сопственог и туђег здравља и живота, у време проглашене епидемије (члан 46а став 3).”.

Члан 21.

Прописи и општи акти донети до ступања на снагу овог закона ради спречавања и сузбијања заразне болести из члана 2. овог закона остају на снази, у делу који није у супротности са одредбама овог закона, до доношења прописа и општих аката у складу са овим законом.

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.